

Коя е майка, все е хубава.

140.

Бавничко

Отдоле иде Бълото море,
 Отгоре иде Черното море,
 На срѣдъ ми бѣше златна гемия,
 У гемията педесе души,
 Татаре, мале, та па джелати.
 Та каратъ, мале, синджири роби:
 Първия синджиръ отборъ юнаци,
 Втория синджиръ сѣ млади булки,
 Децата, мамо, стдѣлно бѣха.
 Едно отроче день и нощъ писка,
 День и нощъ писка катъ люта змия
 И като пищи, това си казва:
 — „Моята майка най-хубавата.“
 Изкарали сж младитѣ булки,
 Преведоха ги една по една.
 Най-подиръ иде грозна циганка
 И то се лепна право на нея.
 Коя е майка, все е хубава!